

Kikkererwten van eigen (droge) bodem

nieuws

Thomas Truyen mag zich de eerste kikkererwtenboer van België noemen. “Ik zag mijn vrienden koken met kikkererwten en rode kidneybonen. Ze zijn bewust met gezonde voeding bezig, erg begaan met de natuur en het klimaat en kopen in verpakkingsvrije winkels. Maar die producten komen wel uit Canada, China, India. Ik dacht: toch jammer dat ze geen lokaal alternatief hebben.” In april ging hij dan maar zelf aan de slag. De plantjes doen het goed, want ze gedijen ideaal in een droog klimaat.

3 JUNI 2020 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:54

Thomas Truyen mag zich de eerste kikkererwtenboer van België noemen. “Ik zag mijn vrienden koken met kikkererwten en rode kidneybonen. Ze zijn bewust met gezonde voeding bezig, erg begaan met de natuur en het klimaat en kopen in verpakkingsvrije winkels. Maar die producten komen wel uit Canada, China, India. Ik dacht: toch jammer dat ze geen lokaal alternatief hebben.” In april ging hij dan maar zelf aan de slag. De plantjes doen het goed, want ze gedijen ideaal in een droog klimaat.

In Zuid-Frankrijk bestaat het al jaren, de kikkererwteenteelt. “De teelt schuift langzaam op naar het noorden”, weet Thomas Truyen, marketingmanager bij Limagrain, maar ook de eerste die in ons land kikkererwten teelt. “Ze zit al in Reims en Nederland en er zijn proefvelden in Groot-Brittannië. Afgelopen winter heb ik me verdiept in de teelt. Ik ben een Nederlandse boer gaan bezoeken en begin april heb ik zelf gezaaid.”

Thomas Truyen runt samen met zijn vader en grootvader een boerderij in Zwalm. De oudste generatie was sceptisch over de kikkererwten en ook zijn collega's reageerden aanvankelijk meewarig, maar op de plek waar vorig jaar nog wintertarwe stond, staan nu kikkererwtplanten die het beter doen dan verhoopt. “De grond was nog nat toen ik zaaide, daarna was het twee maanden droog en zonnig. Dit gewas gedijt ideaal in een droog klimaat. Als het die twee maanden geregend had, was het een ander verhaal.”

Maar regenen doet het steeds minder in de lente en de zomer. “In het bedrijf waar ik werk, vroegen de boeren tot voor enkele jaren altijd naar het ras dat het meeste opbracht”, weet Truyen. “Maar wat ben je daarmee, als het door de droogte staat te verpieteren? Nu is de eerste vraag: welk ras is het meest droogtetolerant? Voor onze zaadveredelaars is dat de toprioriteit geworden.”

Maïs, graan of aardappelen die beter tegen de droogte kunnen, is één zaak. Maar waarom gaat een manager van een multinational kikkererwten kweken? “Door mijn werk raakte ik gefascineerd door de vlinderbloemige gewassen. Ik vind ze fantastisch, ze zijn een wonder van de natuur. Ze halen zelf de stikstof uit de lucht en hebben daardoor nauwelijks kunstmest nodig. Ik werk dan wel voor een multinational, maar ik vind duurzaamheid erg belangrijk. We moeten voor onze eigen voedselvoorziening kunnen instaan en dus zelf eiwithoudende gewassen telen.”

De landbouw krijgt momenteel een dubbele crisis over zich heen: de corona-epidemie én de droogte. Want door corona ligt de export stil en dalen de prijzen. Door de droogte dreigt een deel van de oogst verloren te gaan. Ondertussen stijgen de kosten wel. “Het is ironisch”, zegt Truyen, “net nu we meer respect krijgen van de consumenten omdat ze door de coronacrisis het belang inzien van de boeren die hun voedsel kweken.”

Kunnen de kikkererwten een alternatief worden voor de boeren? “We zijn nog lang niet zo ver dat de teelt breed uitgerold kan worden”, zegt Truyen. “Teeltechnisch is er geen ondersteuning, ik moet alles zelf ontdekken. Normaal gezien wordt er eerst tien jaar onderzoek gedaan en getest op de proefvelden van de onderzoekscentra ILVO en Inagro, pas dan gaat de boer ermee aan de slag. Ik heb het omgekeerde gedaan. Ik heb het er gewoon op gewaagd en daarna aan ILVO en Inagro gevraagd of ze geïnteresseerd waren om onderzoek te doen. Maar de risico's zijn nog groot. Ik teel niet

biologisch, bij ILVO testen ze of dat wel kan. Waar de kikkererwten normaal geteeld worden, is de lucht een pak droger dan hier. Vocht brengt ziektes mee. Als een aantal planten aangetast wordt, is de hele oogst verloren. Dat risico wilde ik niet lopen.”

De oogst is voor eind augustus, begin september. Als alles goed gaat, verwacht Truyen 2.000 tot 3.000 kilogram per hectare binnen te halen. “Ik verbouwde maïs, graan en aardappelen, dan ben je een anonieme producent voor de wereldmarkt. Dat wil ik hiermee niet zijn. Het zou ook niet rendabel zijn. Alleen via de korte keten kun je er iets mee verdienen. Het zou ook niet passen in mijn duurzaamheidsverhaal. De verpakkingsvrije winkels willen mijn kikkererwten verkopen, en ik kreeg ondertussen ook vragen van koks die ermee willen werken.”

Zal de dubbele crisis het duwtje in de rug zijn voor meer boeren om te kiezen voor een ander landbouwmodel? “Voor sommige boeren zeker”, denkt Thomas Truyen. “Maar het kleinschalige model van de korte keten zal beperkt blijven, want behalve boer en boekhouder moet je dan ook nog marketeer en verkoper zijn. En je moet tijd hebben om je product te vermarkten. We moeten realistisch zijn: er is nu eenmaal de schaalgrootte van je bedrijf en de schulden die er misschien aan vasthangen, dan is zo'n omschakeling niet evident. Maar door corona zijn we wel op onze grenzen gestoten.”

Graag wat bewegend beeld? Ook [PlattelandsTv](#) ging langs bij Thomas Truyen.

Bron: De Standaard

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws

screenreader.visit us on our bluesky page: <https://bsky.app/profile/viltnieuwsws.bsky.social>

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |

[Privacy policy](#)

[Copyright](#)

[Cookie Policy](#)

[Cookie instellingen aanpassen](#)

Webdesign by [Who Owns The Zebra](#)